

L'illa del Hierro.

L'illa del meridià, com se la cridava mentres es va situar el meridià zero al punt més occidental, és la més xicoteta i la més occidental de les illes Canàries. En el segle II es creia que allí acabava el món, i que qui s'aventurara més enllà només trobaria dragons i monstres marins.

Els indesxifrables petroglifs de les seues roques són un misteri gravat en eixa formació d'origen volcànic, que presenta en la seua superfície més de mil cràters, i en els fons marins de la qual és fàcil trobar arcs, coves i tubs de lava.

Reserva de la Biosfera des de l'any 2002, la immersió en els seus fons descobreix unes aigües càlides i, probablement, les més netes de l'arxipièlag.

L'illa té un gran pendent i és possible arribar als 100 metres de profunditat inclús prop de la costa, la qual cosa permet, en els mesos d'estiu, ser testimonis del gran espectacle marí de les seues profunditats.

Grans mers, sargs, peixos trompeta i corals negres es troben en els volcans submergits de la que es va denominar "illa del fi del món".

Dalt, en la superfície terrestre, les forces de la naturalesa han esculpit l'illa: les savines mil·lenàries apareixen espectacularment domades pels vents alisis. I els cultius i vinyes de la vall del Golf donen fe de la diversitat paisatgística, en contrast amb el fantàstic i torbador efecte de les cimes del sud, amb les seues formacions de lava solidificada: els *lajiales*.

L'interés per salvaguardar la immensa riquesa natural d'estos paratges va portar a aprovar en 1977 el projecte de convertir l'illa en la primera a usar només energies renovables i ser, així, un exemple de sostenibilitat.

En els fons de l'illa del Hierro, una tortuga bova ens guia en la nostra incursió pels fascinants davallades i buits plens de vida.

Habitant habitual d'àrees de corals negres, el peix trompeta agrada de les coves i fons rocosos per a arrecerar-se i camuflar-se en posició vertical, a l'espera del moment oportú per a succionar sorollosament algun peix més xicotet.

El món submarí, que batega en les profunditats, sobreïx de vida davall estes aigües protegides.

A l'enfosquir, els tapissos d'algues i les brillants esponges mostren les seues molt variades formes i omplien de vida les profunditats. Els nudibrànquios mostren els seus codis de colors exuberants, amb la complicitat de la nit canària.